

## Kap 61 : ”1979/11 – Han som inte fick bli kung”

Den 20 april 1978 röstade riksdagen för full kognatisk (=könsneutral) tronföljd. Eftersom successionsordningen var en grundlag krävdes dock ytterligare en omröstning med mellanliggande riksdagsval. Valet hölls den 16 september 1979. Omröstning nummer två hölls den 7 november 1979. Den nya successionsordningen trädde i kraft den 1 januari 1980. Under tiden – den 13 maj 1979 – föddes arvprinsen Carl Philip Edmund Bertil (CP). Han var tre veckor för tidig så CG som var bortrest missade förlossningen. För att hålla journalisterna borta skedde förlossningen denna gång i ett härför specialinrett rum på Stockholms slott.

Fram till att lagen trädde i kraft var CP kronprins. Som sådan dubbelsaluterades han med 42 skott. Därefter blev han arvprins. CG och många andra ansåg att CP orättmätigt förlorat sin titel genom en retroaktiv lagstiftning. 1985 var det fortfarande 25 procent av befolkningen som hellre ville ha CP än Victoria som tronföljare<sup>1</sup>. 2009 hade stödet för manlig ”agnatisk” arvsföljd sjunkit till 12 procent.<sup>2</sup> Efter myndighetsdagen har CP vikarierat när CG och Victoria varit utomlands samtidigt. Enligt Victoria har tronföljdsfrågan aldrig diskuterats inom familjen. Det finns dock ingen anledning att tro att CP är okunnig om konflikterna och om CGs inställning. Silvia intervjuades om saken i den franska veckotidningen Point de Vue juni 1993. ”Vi försöker hjälpa honom så långt det är möjligt. Det är inget problem ännu...”<sup>3</sup>

CP fick i början en utbildning liknande Victorias. 1984 sattes han i Västerleds förskola och 1986 sattes han i grundskolan. Han gick lågstadiet 1986-1989 i Smedslättsskolan i Bromma, mellanstadiet 1989-1992 i Ålstensskolan också den i Bromma och högstadiet två år 1992-1994 på Carlssons/Enskilda gymnasiet med prao på rekvisitaavdelningen för SVTs tvåopera Tre kronor. Liksom Victoria & Madeleine fick han privatlektioner i musik. I hans fall gitarr. Sommaren 1993 var han tillsammans med Victoria på ett ridläger i USA. Sommaren 1994 konfirmerades han. Nollningsritualen på konfirmationslägret blev mycket omtalad. Följande uppges ha hänt:<sup>4</sup>

1. [Konfirmationsprästen Hans] Rohdins ungdomsledare beordrade barnen att göra en soppa som skulle vara så motbjudande som möjligt. Det som serverades i somras var en soppa med myror. Och barnen var tvungna att äta den.
2. En tävling kallad ”tvättlinan” arrangerades för andra sommaren i rad. Barnen delades upp i två lag med uppgift att hänga tvätt på en lina. Det lag som lyckades åstadkomma den längsta klädlinan vann. Poängen var att barnen skulle använda de kläder som de hade på sig vid tillfället. Följden blev att flera barn – under gruppträck – klädde av sig nakna.
3. Nakna och halvnakna barn har smorts in med sylt. Andra barn har uppmanats att slicka av sylten från sina kompisar.
4. En flicka har berättat för sina föräldrar att hon tvingats föra in en banan i stjärten.

Hovet eller någon privatperson anmälde senare en satirisk beskrivning av händelsen i TV4 till granskningsnämnden men inslaget fälldes ej. Efter konfirmationen skrevs CP in på Kent School i Connecticut Amerika två år 1994-1996 där han slutförde högstadiet. Han gick alltså liksom sin far om en klass. Skolbytet påstås ha berott på hans struliga beteende både i skolan och under konfirmationen. Han behövde disciplineras. Därav Kent School som i hög grad

<sup>1</sup> Hänt i Veckan, 1986:6.

<sup>2</sup> Johanna Hellsten. Abdikera, Kungen! Aftonbladet, 2009-02-27.

<sup>3</sup> Expressen, 1993-06-11. Citat ur: Point de Vue. Odaterad. Omkring 1993-06.

<sup>4</sup> Ingvar Hedlund. Barnen sexmobbad på Carl Philips konfirmationsläger. Expressen, 1994-08-23.

liknade Sigtuna Hum i sin betoning av plugg, regler & idrott. Där kunde han också bättra på sin engelska. CP har aldrig kommenterat Kent School men påstås ha trivts. CG & Silvia besökte regelbundet sin son. Skolmiljön verkar ha varit ganska ruffig. En gång var CPs rum så urskitigt att Silvia skurade rent det under besöket.

Liksom Victoria led CP av dyslexi: ”Det är bara som en stor soppa framför mig när jag försöker läsa. Det är bara en stor klump av ord. Jag förstår ingenting.” Dessutom var han vänsterhänt och hade svårt att skriva. De två första åren i Ålstensskolan fick han hjälp av en speciallärare – möjligen dyslexikonstuln Toini Prim – som lärde honom läsa och skriva med hjälp av ljudböcker. Därefter fick han ytterligare två år extralektioner av montessoriläraren Eva-Marie Ahlquist & skrivpedagogen Lars Laurentii.<sup>5</sup> Dyslexiträningen fortsatte på Kent School under en kvinnlig ”ordexpert”.<sup>6,7</sup>

1996-1999 gick han på Lundsbergs internatskola i Värmland där han tog studenten på naturvetenskapliga programmet. Dyslexiträningen fortsatte enligt uppgift hela Lundsberg enligt Toini Prims datorbaserade metod med träning i stavning, läsning, grammatik och ordförståelse.<sup>8,9</sup> Den förefaller ha haft effekt. Det var godkänt i allt även om betygen var sämre än Victorias. Favoritämnen var fysik, kemi & historia. Han läste även en specialkurs i statskunskap utanför det naturvetenskapliga programmet. På de många elevincidenterna engagerade sig Silvia i föräldraföreningen. Lundsbergsmodellen – att de äldre eleverna vid sidan av sina privilegier hade ett ansvar för de yngre eleverna – höll vid den här tiden på att krackelera i en försenad 68-revolt. Silvia oroade sig dock mest för alkoholen. Även CG engagerade sig och instiftade ett pris till bästa lärare som skulle röstas fram av eleverna.

Tillfrågad om sin största motgång här i livet hänvisade CP till ”skoltiden som man kanske hade hoppats skulle bli bättre än den blev.” – Rimligen menade han då dyslexin för han var både omtyckt och bra i idrott. Han har sagt sig haft svårt att hantera incidenterna som följde med hans ställning som prins men detaljer saknas. Det närmaste jag har kommit är att vissa Lundsbergstiden kände sig provocerade av hans titel och att CPs adliga skolkamrater (cirka 15-20 procent av eleverna – mest godsägarbarn) betraktade demokratiska umgängesformer som en form av mobbning. Det förefaller som om CP oförskyllt hamnade mitt i ett sorts klasskrig mellan adel och övriga. Konflikterna tog sig sådana former att dåvarande rektorn Anders Lundin som försökt stävja missförhållandena tvingades avgå. Eftersom ett av villkoren för avgångsvederlaget var att han inte skulle låta sig intervjuas om saken kommer vi dock inte att få veta vad som inträffade. 2008 kommenterade dåvarande rektorn Staffan Hörnberg saken: ”Under Carl Philips Lundsbergs-tid noterade skolan ett topprekord med 240-260 elever per år. [Normalt var det 200 elever.] Det var elever överallt. Många kom hit för att Carl Philip gick här. Jag vet inte om det var så bra. Man ska ju komma hit för utbildningens skull.”<sup>10</sup>

Frågetecknen kring CPs uppväxt och skolgång är så många att man nog får anta att både CP och hans föräldrar döljer något. Förmodligen var CPs dyslexi en betydligt smärtsammare och mera förödmjukande upplevelse än vad som framgår. Läs- och skrivträning är och har varit något av en experimentverkstad och CP verkar ha prövat många varianter. Förmodligen var det i slutändan råplugg för honom liksom för de övriga syskonen.

<sup>5</sup> Johan T Lindwall. Carl Philip – Prinsen som inte fick bli kung. Stockholm:Forum. 2014, s 66-69.

<sup>6</sup> Omar Magnergård. Okända sidor av kungen i ny bok. Svenska Dagbladet, 1996-03-21.

<sup>7</sup> Magnus Hellberg. Victoria ärvde sitt handikapp. Expressen, 2002-08-13.

<sup>8</sup> Sten Hedman. Prinsen har samma problem som sin pappa. Se & Hör, 1996:35.

<sup>9</sup> Intervju med Toini Prim. Dyslexi, 1998:4.

<sup>10</sup> Ian Hammar. Populära elitskolan kräver större lokaler. Realtid, 2008-08-11.

CP får ibland frågor om sitt umgänge med ”folk i allmänhet”. Svaret har varit att hans bästa vän är en klasskamrat från 1:an i Smedslättsskolan Mikael Skog. Ytterligare en nära vän är ishockeyspelaren Niklas Anger. Men naturligtvis känner CP många personer med förmögenhet och adlig bakgrund. CP är dock knappast i behov av några demokratiska fikonlöv. Han är den av syskonen med det bredaste umgänget.

\*

Efter studenten gjorde CP militärtjänst på KA 1 (Amf 1) i Vaxholm som plutonchef på en Stridsbåt 90. Det var en reguljär utbildning som började den 30 augusti 1999 och slutade den 4 oktober 2000. Han utnämndes till sergeant. Vissa moment fick han hoppa över, t ex att bilda häck för att ta emot inkommande statschefer. Han har heller inte gjort några repetitionsövningar. Det väckte en viss uppmärksamhet att åtta av CPs skolkamrater hamnade i samma regemente. De hade uppenbarligen pratat ihop sig inför mönstringen. CP trivdes:

Där var jag bara en i gänget. Carl Philip. Inte prinsen. Sammanhållningen, gruppen, allt det där var fantastiskt. Det var en fräck känsla att alla var lika och alla gjorde saker ihop. Redan där bestämde jag mig för att fortsätta inom militären. Jag hade verkligen hittat något jag tyckte om. Det var tuffa övningar, både mentalt och fysiskt, tufft med långa strapatser. Ofta vaken under längre tid, påfrestande, men intressant. [Jag minns min första permission.] Då skulle vi åka hem var och en till sig och alla satte på sig civila kläder. Fram tills dess var vi en grupp. Nu plötsligt stod alla i olika kläder och då såg man hur alla kom från helt olika bakgrund. Även våra befäl.”<sup>11</sup>

Han gick även fyra officersutbildningar och -övningar:

1. En reservofficersutbildning på marinens kadettskola i Karlskrona. Utbildning började den 8 januari 2001 och slutade den 13 december 2002. Den första terminen var utbildningen – exercis & vapenövningar – förlagd till Karlskrona. Terminsstarten var en diskussion om officersrollen i krig och fred. De såg en film om hur soldaterna upplevde Falklandskriget. Terminsavslutningen var en kortad ”världsomsegling” med skolfartyget HMS Carlskrona. Fartyget hade varit på väg sedan den 2 januari. Kadetterna mönstrade på i Oman den 28 april och var tillbaka i Karlskrona den 16 juni. Tiden ombord användes till navigationsövningar och till att vänja sig vid fartygsrutinerna. Fram till sommaruppehållet var det markstridsövningar. Termin två inleddes med en månad på skonerten Gladan. Resten av terminen och nästa termin var det teoretisk utbildning på Karlsberg i Stockholm. Sista terminen var de tillbaka i Karlskrona. CP följde den terminen ett särskilt schema – okänt hur det såg ut. Möjligen var det då han läste 5 högskolepoäng om ”säkerhetspolitik i Östersjöregionen”. Den 13 december 2002 var det avslutningsceremoni i amiralitetskyrkan. CG höll ett litet tal och gav honom en sabel. Han utnämndes till fänrik.
2. En stabsutbildning i transportledning vid Amf 1 i Vaxholm sommaren 2004. Under tiden som den pågick, den 13 juni, omkom två värnpliktiga vid en av Amf 1:s transportövningar men CP verkar inte haft något med den övningen att göra. Han utnämndes den 14 december 2004 till löjtnant.

---

<sup>11</sup> Johan T Lindwall. [Intervju med prins Carl Philip.] Expressen, 2009-02-22.

3. Den högre reservofficerskursen i terroristbekämpning m m. Kursen var på tre+tre veckor med start den 20 augusti 2007. CP utnämndes den 30 april 2008 till kapten.
4. 2014 medverkade han två veckor i en övning i ubåtsjakt. Han ingick i skolfartyget HMS Carlskronas stab som Battle Watch Assistant (BWA). Som sådan bistod han Battle Watch Captain (BWC) med kommunikation, koordinering och ordergivning. Den 1 oktober utnämndes han till major.

Det finns en utpräglad misstänksamhet mot vad dessa utbildningar innebär. Några betyg har inte publicerats – kanske inte ens satts – och det är oklart om CP följt samma schema som de andra. Han har hur som helst deklarerat att han inte tänker tjänstgöra som officer. Det finns en uppgift om att CP liksom Victoria fick röstträning av Dramatens talpedagog Eva Feuer. Förmodligen var det under officersutbildningen. CPs röst verkar i svagaste laget för att höras under strid.

\*

CP har fotograferat ända sedan hans far gav honom en kamera till 10-årsdagen. Första bilden var på Stockholm International Horse Show. 2002 fick han en systemkamera. Efter kadettutbildningen har CP gått tre designutbildningar och haft två praktikanställningar med inriktningen fotografering. Det är många bud om vem som påverkade honom i hans val – föräldrarna, Madeleine, Madeleines handledare Lena Ramel, flickvännen Emma Pernald, någon av hans militära bekanta. CG hade hoppats att han var tillräckligt intresserad av ekonomi för att fortsätta i prins Bertils fotspår. Så blev det ej.

1. 2003-2004 gick han en ettårig grundutbildning på distans på Forsbergs designskola spridd över tre terminer. I utbildningen ingick bl a grafisk formgivning, cd- och pocketomslag, reklam och journalistiska projekt. Hösten 2003 praktiserade han på två reklambyråer: Storåkers McCann (där hans flickvän Emma Pernald 2005 fick anställning) & Bringiton AB (med vars creative director Oscar Kylberg han 2012 öppnade en designfirma). På Storåkers gjorde han en kalender "Nostalgi" för World Childhood Foundation. Den innehöll 12 barndomsberättelser av kända personer, bland dem Silvia. På Bringiton gjorde han ett cd-omslag för en välgörenhetskonsert av "nötknäpparen" vars behållning skulle gå till World Childhood Foundation. Omslaget var också en födelsedagspresent till Silvia.
2. 2004-2006 gick han en tvåårig högre utbildning på Forsbergs designskola för formgivare, designers och artdirectors. Förutom grafisk design ingick mycket reklam. Han förefaller ha valt till fotokurser. CP ansåg det mest givande med skolan hade varit den oerhörda mängd övningar som de fick göra. Slututställningen var på hovstallet den 18-21 maj 2006. CP hade på Silvias förslag fotograferat möten på Sergels torg mellan personalen i Klara kyrka och hemlösa missbrukare. Fotografierna såldes till okänd köpare och behållningen gick till Klara kyrka. Åtminstone en narkoman fick en nystart av pengarna.
3. Hösten 2006 praktiserade han på National Geographic Magazine. Han skickade in sina arbetsprover under pseudonym. Dessa bedömdes av naturfotografen Mattias Klum. Han och CP hade faktiskt träffats en gång förut när CP följde med sina föräldrar på ett statsbesök till Malaysia mars 1996. Klum var då sysselsatt med ett bildreportage om orangutanger. Det var tänkt att praktiken skulle äga rum på tidningens redaktion i

Washington. Nu kom CP också att involveras i Klums engagemang i 300-årsjubileet av Carl von Linnés födelse – Linnéåret. Under sensommaren och hösten tog CP en serie fotografier av Linnéträdgården i Uppsala – ett jobb som ursprungligen Klum skulle ha gjort. Bilderna publicerades i fotoboken *En glimt av paradiset* och visades även på en utställning på Anatomiska teatern i Uppsala den 9 maj till den 13 september 2007.<sup>12</sup> CGs fotografier i Silvias bönbok 2009 verkar vara plagiat av dessa CPs fotografier.

4. Vårterminen 2007 gick han en utbildning på Rhode Island School of Design i USA. Skolan utlyste en tävling om en logotyp för Martha's Vineyard Museum. Alla bidrag var anonyma. CP vann. Logotypen föreställde en fyr vilket skulle symbolisera upplysning. Den kritiserades senare för att alltför mycket likna tankesmedjan Timbros gamla logotyp.

- Folk brukar fråga mig vad jag är stolt över. Det är faktiskt en av de få saker som jag verkligen är stolt och glad över. Att jag vann det där priset.

\* Du verkar onekligen ha talang för design?

- Jag skulle aldrig själv säga att jag har talang i något. Jag är inte en sådan person. Andra får säga det, inte jag själv.<sup>13</sup>

5. CP var hösten 2006 även allt-i-alla på inspelningen av dokumentärfilmen *Expedition Linné* – ett samarbete mellan vetenskapsakademien och SVT. "Manuskriptet" var att Mattias Klum (fotograf) och SVTs Folke Rydén (producent) åkte världen runt tillsammans med tre nyfikna ungdomar och förfasade sig över naturförstörelsen. Inspelningen hade börjat redan i januari och omfattade resor till alla sju kontinenterna. CP deltog i resorna till de tre sista kontinenterna. Han besökte bl a Venezuela, Tokyo, Kapstaden, Sydney, Nya Kaledonien och Borneo. Det var mycket lärorikt. Filmen hade premiär på biografen Rigoletto den 1 april 2007. Den hade efteråt ett rykte som hellre än bra och ingen har velat kännas vid ansvaret för den. Den förekommer t ex inte i IMDB.

CPs verksamhet som fotograf och designer är svår att bedöma. Den är för splittrad och omfattningen är för låg. Det som är känt redovisas i nästa kapitel. Han har fått frågor om hur man blir en god fotograf. CPs tips var: Öva, öva, öva, testa, testa, testa, foto, fota, fota. Samma med designarbete antar jag. CP är inte mycket för att lära av de gamla mästarna.

Hösten 2008 funderade han på att skrota detta med design: "Nu har jag ju provat på. Kanske gör jag något helt annat [i framtiden]. Vad kan jag inte säga nu. (Lurigt skratt.) Jag har också haft tankar på att måla. Och kanske något mer internationellt."<sup>14</sup> Han har även talat om en klädkollektion. Detta gör inte ett helt seriöst intryck och även vänligt inställda bedömare har varit avvaktande.

Bara en mindre del av CPs representation har med hans konstantintresse att göra. 2012 delade han t ex ut Marianne och Sigvard Bernadottes designpris.

\*

---

<sup>12</sup> Karin Martinsson & Carl Philip, prins av Sverige. *En glimt av paradiset* : Prins Carl Philip tolkar Botaniska trädgården i Uppsala. 2007.

<sup>13</sup> Johan T Lindwall. [Intervju med prins Carl Philip.] *Expressen*, 2009-02-22.

<sup>14</sup> Staffan Bengtsson. [Intervju med prins Carl Philip.] *Tidskriften Form*, 2008:9.

CP utbildade sig även till lantbrukare och egen företagare. Våren 2008 läste han en intensivkurs på Frans Schartaus handelsinstitut i aktiebolagsjuridik m m. Hösten 2008 praktiserade han på Stenhammar. 2009-2011 läste han Lantmästarprogrammet 120 högskolepoäng på Lantbruksuniversitet i Alnarp Skåne. Det var en bred utbildning i allt som hör jord- och skogsbruk till. B-uppsatsen handlade om den svenske landsbygdsarkitekten C E Löfvenskiöld. CP bedrev merparten av studierna på distans. Studietakten var ojämn p g a uppvaktningen av hans nya flamma Sofia Hellqvist och hans många engagemang. CP försökte efter vanligheten mörka vad han höll på med genom att inte publicera studieresultaten. När han kvitterade ut sin examen blev de dock officiella. Betygen var medelmåttiga. På en skala 0-5 hade han 4:or i företagsekonomi (som han tjuvstartat på) och 3:or i resten. Han och flera andra med dyslexi fick pedagogiskt stöd: Vissa moment redovisades muntligt och de fick längre tid på proven.

CP fick frågor om vad han tänkte använda utbildningen till. Svaret var att hjälpa sin far att driva Stenhammar. Han satt redan i styrelsen. Ytterligare en anledning var ett oväntat arv 2007 av gården Ökenäs nära Trosa. Givaren var civilingenjören och läraren Bertil Jonsén som CP hade mött i samband med att han sommaren 1996 hjälpte till att renovera CGs T46:a men sedan inte på länge haft någon kontakt med. Gården var på 100 hektar huvudsakligen skogsmark. Värdet cirka 16 miljoner.

CP är även mycket intresserad av jakt, sport och bilar. 1998 tog han jägarexamen och han har ett handtillverkat jaktgevär från firma Viggo Olsson. Sin första älg fällde han dock inte förrän 2002. Bästa sportprestation har varit Vasaloppet 2004 på 6.21.51. Detta med bilar utvecklade sig med tiden till en passion. Körkortet var 1997. Därefter skaffade han sig en gokartlicens 2003, en nationell racinglicens 2004 och en rallylicens 2013. CP är en ganska framgångsrik tävlingsförare. I nästa kapitel beskriver jag den karriären mera i detalj.

Inte oväntat har CP fått många frågor om hur han ser på sina olika roller – prins, officer, designer, lantmästare, tävlingsförare? Svaret har varit att hans representation som prins är viktigast men att hans roll som tävlingsförare är roligast. Han får ständigt frågor om han tänker göra någon av sina utbildningar till ett yrke men alltid svaret nekande. Tolkningen är att Bernadotternas liv är långt och något skall det fyllas med.

\*

Det finns ett fåtal personliga intervjuer med CP. Som det tycks från bemärkelsedagarna: Vid 18 år när han blev myndig, vid 25 år och vid 30 år. CP är mycket svårintervjuad. Han lämnar aldrig information godvilligt. Det blir allmängods, duckningar och enstaviga svar till dess journalisten ger upp. Den 13 maj 1997 intervjuades CP för första gången av TT:s Kenneth Ahlbom. Ahlbom frågade något om hans skönhetsideal. Det var då CP yttrade de bevingade orden att den vackraste kvinna han kände var hans mor. Ahlbom: ”Han ryggade tillbaka direkt när jag frågade om privata grejer.” 2005 intervjuade Peter Jihde alla kungabarnen samtidigt. Efter en stund försvann CP ur bild rent bokstavligt trots att han satt i mitten av sällskapet. Kameran växlade mellan Jihde, Victoria och Madeleine enbart. Jag gör trots det ett försök att skissa hans karaktär:

Victorias karakteristik 2005 var att CP hade svårt att bestämma sig men var seg, envis, uthållig, väldigt snäll, en dålig förlorare och en morsgris. ”Det finns ingen som kämpar så hårt som han. Han ger sig aldrig.” Madeleine lade till att han var världens bästa killkompis. De två

hade många gemensamma vänner. Hovanställda beskrev honom som lugn, behärskad och ”älskvärd”. Liksom CG var CP blyg i större sällskap men livad i kamratkretsen. Silvia har berättat att han skrek under dopet och kunde vissla redan vid 17 månader. Ett tag var han inskriven i Träkvista sjöscoutkår på Ekerö och han har varit gast på Gotland Runt & Volvo Ocean Race. Utöver designen och fotograferingen har CP få kulturella intressen. Hans två favoritböcker är Röde Orm och Män som hatar kvinnor. Han gillar actionfilmer. Hans favoritmusiker är Kent, Coldplay och Lars Winnerbäck. Han föredrar Picasso framför Warhol. Hans matlagning är usel men har förbättrats under tiden med Emma Pernald. Han har tre år i rad suttit i juryn för Årets kock.

Liksom CG får CP också frågor om han på något sätt särbehandlades under uppväxten. CP förnekar alltid detta men det förefaller ibland ha krävts direkta instruktioner för att undvika. Standardfrasen är att CP är en öppen och ödmjuk kille som är en i gänget. Motbilden är att CP håller låg profil, kopplar på charmen och upplever det som en lättnad att vistas utomlands där han är anonym och slipper sådant. CP vaktar sitt privatliv hårt. Hans omgivning har instruktioner att aldrig uttala sig utan att hänvisa till hovets informationsavdelning. Detta påstås vara för att skydda dem. Mycket möjligt eftersom informationskällor i hovets närhet är mycket eftersökta och de kan bli nedringda av journalister. Hovets informationsavdelning har dock aldrig lämnat någon information om CP värd namnet. CP själv gör under intervjuer ett nervöst intryck. Han förefaller inte ha fått någon medieträning.

CP i sin mest ocharmiga version kan studeras i två mobilupptagningar utanför nattklubben Le Bâoli i Cannes kl 3 natten den 11 augusti 2012. Tolkningen var att han skulle försvara sin flickvän Sofia Hellqvists heder men blivit utslängd för besväret. Slagsmålet mellan honom och två andra fortsatte utanför nattklubben. CP hade studerat thaiboxning men tydligen inte tillräckligt. Det var vanligt hederligt svenskt råkurr. Flashback<sup>15</sup> sammanfattade mobilupptagningarna som att:

1. CP har uppenbarligen en hög promillehalt och ett synnerligen dåligt omdöme.
2. Sofia agerar som att CP har utdelat första slaget och att resten är vedergällningar.
3. Vännerna agerar som att de ber om ursäkt till gärningsmännen och bara vill där ifrån.
4. Vakterna agerar som att de vill hindra CP att skada sig då han upprepat syns attackera gärningsmännen som är ett huvud högre än prinsens (hedervärt men galet, kan tyckas).

Detta är inte någon engångshändelse. CP har vid flera tillfällen både hotat personer och gått bröstganges tillväga. Trots allt är han ju marinofficer vid ett jägarförband.

\*

På Lundsberg var CP ihop med skolkamraten Wiveka Eriksdotter-Thott men det varade inte. De träffades första terminen genom hennes syster som hade varit med på CP famösa konfirmationsläger. Hemlänet Värmland hade låtit bygga CP en sommarstuga i Sunne inte långt från Lundsberg där paret brukade tillbringa helgerna och även festa om med kamraterna. Hon hade klivna minnen av förhållandet: CP själv var trevlig och en i gänget men uppmärksamheten kring honom var obehaglig. Det var en skolromans – bekväm för dem båda. Sista terminen gjorde de slut.<sup>16</sup>

<sup>15</sup> Flashback. Den stora skvallertråden om H.K.H. Prins Carl Philip. ”Rauttier”, #2511, 2012-08-16.

<sup>16</sup> Johan T Lindwall. Wiveka, 33: Bara fina minnen av vår tid ihop. Expressen, 2015-01-31.

Sommaren efter studenten 1999 gjorde CP och några vänner en fem dagars långsegling med strandhugg från Smögen på västkusten till Solliden på Öland. Med på resan var en vän till en vän, Emma Lovisa Pernald, med vilken CP den 31 augusti det året inledde ett förhållande som kom att vara snudd på 10 år. Emma var född den 3 november 1979, yngst av tre systrar – sladdbarn – och uppvuxen i Göteborg. Föräldrarna Svenne & Pamela Pernald var båda ekonomer. Hon tog studenten på Burestadsgymnasiet Samhällsvetenskapsprogrammet med medelmåttiga betyg: MVG i dramatik och samhällskunskap. VG i historia, psykologi, retorik, svenska och tyska. G i resten. På fritiden dansade hon balett.

Därefter flyttade Emma till Stockholm och arbetade på kontor fram till 2001. Eftersom CP samtidigt gjorde militärtjänst var förhållandet av och på. ”Officiellt” blev det först i Åre januari 2001 då en journalist vågade sig på att fråga om han sällskapade med henne. 2001-2006 studerade Emma för en Masters i Media & Kommunikation. 2003-2006 studerade hon för en fil kand i Ekonomi. Efter en praktikperiod hösten 2005 fick hon anställning som junior planner och sedan som projektledare & kundansvarig på reklamfirman Storåkers McCann. En av firmans kunder var moderaterna. Emma fick 2008 i uppdrag att leda deras reklamkampanj för Europavalet 2009. Detta fick RepF att gå i taket: Emmas relation till CP gjorde att hennes medverkan bröt mot konstitutionens krav på ett opolitiskt kungahus. Emma verkar trots det ha slutfört uppdraget. Som yrkesmänniska var hon ganska lik Silvia i sin mjuka, intellektuella och obevekliga stil. Förhållandet mellan henne och Silvia var därför tidvis inte så bra.

CP och Emma sågs periodvis så sällan att Emma skaffade sig en rottweiler Gela som sällskap. Tillfrågad om CP brukade Emma tala om Gela i stället. Svensk Damtidnings läsare visste förmodligen mera om hunden än om paret. Emmas tunghäfta var sådan att den enda begripliga förklaringen kom från hennes mor: Emma såg sig inte som en offentlig person. Hon hade arbetat hårt för en egen karriär och vunnit sina framgångar på egna meriter – inte för att hon var CPs flickvän. Det spekulerades mycket om pauserna i förhållande och varför de var så angelägna att framhålla sin vänskap för varandra. Min tro är att CP p g a sitt hoppande mellan skolor och utbildningar inte hade någon annan nära vän än Emma. Jag har i alla fall inte hittat någon.

Emma och Madeleine blev med tiden goda vänner. Madeleine uppskattade att hon inte var lika inställsam som andra i omgivningen och att hon höll tyst. Emma styrde ofta semestern till Solliden eller St Tropez där de två sammanstrålade och diskuterade livet. I och med Emmas anställning på Storåkers började dock förhållandet med CP att krackelera. De hade inte längre samma mål med livet. Emma ville bilda familj. Det ville inte CP. Våren 2008 drabbades hennes far av en stroke och hon var under året ofta i Göteborg för att hjälpa till. CP sysslade med sitt. Det förekom skrivelser om att förhållandet var slut. Nej, meddelade Emma, det ligger inte på det planet. Några dagar efter Daniels och Victorias förlovning den 24 februari 2009 gick hon dock ut med att de tagit en paus. Under pausen blev CP oväntat ihop med den mera glitzyg Sofia Hellqvist och Emma skaffade sig barn med en trevlig finansman och flyttade tillbaka till Göteborg.

Det gjordes en läsarundersökning om vem som vunnit mest på att förhållandet äntligen avslutades: Emma & hennes finansman fick 54 procent av rösterna. CP & Sofia fick 46 procent.<sup>17</sup> Fördel Emma!

---

<sup>17</sup> Stort grattis Emma! Posh24.se, 2010-09-06.